

T.

Magyarország Alkotmánybírósága

Budapest
Donáti u.35-45.
1015

Ráckevei Járásbíróság útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 1001 - 0 / 2014
Érkezett:	2014 MÁJ 21.
Példány:	Ráckevei Járásbíróság útján 1
Melléklet:	3+1 db bírósági írás db
Kezelőiroda:	Min

RÁCKEVEI JÁRÁSBÍRÓSÁG

Érk.: 2014 ÁPR. 17

Érk. módja: postán / gyűjtőládába /
személyesen / faxon / e-mailen

Példány:.....Melléklet:.....Aláírás:.....

Ügyszám: 9.B.87/2010/55

Tárgy: Alkotmányjogi panasz indítvány egyedi ügyben hozott bírói döntés ellen

Előzményügy száma a Ráckevei Járásbíróság előtt 9.B.87/2010.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[redacted] útján -, a kábítószerrel visszaélés és más bűncselekmény miatt [redacted] és ellenem indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszéknek a Ráckevei Járásbíróság 9.B. 87/2010/18. számú - 2. szám alatt csatolt - ítéletét a büntetés kiszabó és bűnügyi költségről rendelkező részében megváltoztató **14.Bf.860/2013/19.** számú - 3. szám alatt csatolt - jogerős ítélete ellen

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27.§ -a alapján.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Budapest Környéki Törvényszék 14.Bf.860/2013/19. számú jogerős ítéletének alaptörvény ellenességét és azt semmisítse meg.

Továbbá kérem, hogy az Abtv. 61.§ (1) bekezdése alapján a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére hívja fel az elsőfokú bíróságot. Tájékoztatom az Alkotmánybíróságot, hogy az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának megkezdésére 2014. május 27. napjáig halasztást engedélyezett.

A megtámadott döntés sérti az Alaptörvény Q) cikk (2) és (3) bekezdését, és a szabadság és felelősség fejezetnek XXIV. cikk (1) valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat. Továbbá a döntés ellentétes az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló, Rómában 1950. XI. 4.-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény 6 cikk (1) és a (3) bekezdés d) pontjában foglaltakkal.

Kijelentem, hogy az alkotmányjogi panaszt az 1993. évi XXXI. törvény 35. cikk alkalmazásában hatékony jogorvoslatnak tekintem, ezért is szükségesnek tartom az Emberi Jogok Európai Bírósága előtti eljárás előfeltételeként a Tisztelt Alkotmánybíróság eljárásának lefolytatását.

I. Előfeltételek

Előzmények:

A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bűnügyben a Ráckevei Városi Ügyészség [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] szemben a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban Btk.) 282.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés b.) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette, és a Btk. 316.§ (1) bekezdésébe ütköző a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő lopás büntette miatt emelt vádat.

Az első fokon eljáró Ráckevei Járásbíróság ítéletével, a vádirati minősítéssel egyezően kábítószer birtoklása büntetében és lopás vétségében állapította meg a bűnösségemet.

A megállapított tényállás lényege szerint: 2006-tól [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], aki egy ideig vele lakott a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] szám alatti lakásban, majd kapcsolatuk megszakadását követően [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] alatti ingatlanban költözött, ahonnan 2009. január 4.-én véglegesen távozott.

[REDACTED] gyermekkori barátja volt [REDACTED] [REDACTED], aki 2009. február 1. napjától a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] lakásba egy külön lakrészben lakott.

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]; 2008. nyarán elhatározta, hogy kábítószerrel foglalkozni szeretne. Ennek érdekében [REDACTED] biztosította a termesztés helyét a tulajdonában lévő [REDACTED] ingatlan formájában, valamint a vásárláshoz szükséges pénzt, míg [REDACTED] [REDACTED] a termesztéshez szükséges ismeretekkel rendelkezett, valamint villanyszerelői múltja folytán elvégezte az ehhez szükséges technikai kiépítéseket. Minderről [REDACTED] [REDACTED] is tudott, a termesztéshez segítséget nyújtott.

Ilyen előzmények után, a vádlottak 2008. augusztusában 5 tő indiai kender palántát vásároltak, amellyel megkezdték a kábítószer termesztését, mely termesztési folyamatnak eredményeként 2009. március 25. napjáig 244 tő

indiai kendert, valamint a termesztéshez szükséges eszközöket, anyagokat tartottak a fenti ingatlan átalakított helyiségeiben.

A Budapest Környéki Törvényszék a városi bíróság ítéletével szemben előterjesztett védelmi fellebbezés alapján másodfokon járt el. A törvényszéki ítélet a városi bíróság által megállapított tényállást túlnyomó részben megalapozottnak találta, ezért újabb bizonyítást nem vett fel.

A védelmi fellebbezés során kifogásoltuk, hogy az elsőfokú bíróság a bűnösségemet a volt élettársam, [REDACTED] által előadottakról készült rendőri jelentésben, az azt követő feljelentési jegyzőkönyvben valamint a tanúvallomásában foglaltakra alapította, szemben az én és [REDACTED] a bűncselekményben való szerepemet tagadó és [REDACTED] szerepét elismerő vallomásával szemben. Az eljárás során beszerzett további bizonyítékok csak azt igazolták, hogy a vádbeli bűncselekmény megtörtént, azt azonban már nem, hogy bármilyen módon is, részt vettem volna annak elkövetésében.

Kifogásoltuk, hogy [REDACTED] tanúhoz sem a nyomozati, sem a bírósági eljárás során nem tudtunk kérdéseket intézni, a vallomásaink közötti ellentmondás feloldására nem kerülhetett sor, vallomásának hitelt érdemlőségét, szavahihetőségét nem tudtuk vitatni. Az eljárás során egyszer került sor a tanúként kihallgatására, majd elérhetetlenné vált és sem a nyomozati sem pedig a bírósági eljárásban nem lehetett kideríteni hollétét. Ebből adódóan az elsőfokú bíróság felolvasás útján tette a bizonyítás anyagává a rendőri jelentést, a feljelentésről készült jegyzőkönyvet valamint a tanúvallomását. Mindezek után [REDACTED] és az én terhelő vallomásom alapján [REDACTED] ellen büntetőeljárást indult a jelen ügygel kapcsolatban, azonban a begyánúsítására a mai napig nem kerülhetett sor, mivel szökésben van.

A védelmi fellebbezés alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetéskiszabó részében megváltoztatta, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit helybenhagyta. Ítéletének indokolásában úgy rendelkezett, hogy [REDACTED] tanúvallomását kirekeszti a bizonyítékok köréből, mivel azt törvénysértő módon tette az elsőfokú bíróság a bizonyítás anyagává. A törvényszéki ítélet rögzítette, hogy „ez az eljárási szabálysértés nem eredményezte az ítélet hatályon kívül helyezését, mert [REDACTED] nyilatkozatát tartalmazó rendőri jelentés (nyomozati irat 125.oldal) és a 2009. év március 24. napján felvett bejelentés bizonyítékként értékelhető, egybevethető a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal”.

Az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek igazolása

Az alkotmányjogi panasz alapja az Abtv. 27.§-a, mely szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybíróshoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés:

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Magyarország Alaptörvényének átmeneti rendelkezései (Ár.) 22. cikk (2) bekezdése szerint: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alkalmazásában alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sértő, az ügy érdemében hozott bírói döntés vagy bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen, az indítványozó jogorvoslati lehetőségeiknek kimerítését követően vagy jogorvoslati lehetőségeinek hiányában benyújtott panasz”.

Egyedi ügy

Az Abtv. 1.§ a) pontja szerint egyedi ügy: „ a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás”.

Nem igényel különösebb magyarázatot, hogy a velem szemben folyamatban volt büntetőeljárás olyan bírósági eljárás, amely a jogomat, jogos érdekemet, jogi helyzetemet érintette és eldöntötte, így az egyedi ügyben való érintettségem kétség nélkül megállapítható.

Alaptörvényben biztosított jog

Az Abtv.-ben említett „Alaptörvényben biztosított jog” fogalma az Abtv. indokolása szerint az alapjogi kategóriájánál tágabb, de a „ bármely alapjogi rendelkezés” kategóriájánál szűkebb. Ebből az következik, hogy az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény „Szabadság és felelősség” fejezet alá tartozó alapjogokon túl az Alaptörvény „Alapvetés” fejezetébe tartozó elveket is fel lehet vetni.

Jelen alkotmányjogi panasz alapjául a „ Szabadság és Felelősség” fejezetbe tartozó alapjogok megsértése szolgál, a támadott döntések az Alaptörvény B cikk (1)-bekezdésébe rögzített jogállamiság elvébe és a Q cikk (2) és (3) bekezdésében rögzített nemzetközi jog és a magyar jog összhangját hivatott elvébe ütközik.

Jogorvoslati lehetőség kimerítése

A rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőséget kimerítettem, mert a jelen alkotmányjogi panaszt a fellebbezési lehetőség kimerítését követően, a Budapest Környéki Törvényszék jogerős ítéletével szemben terjesztem elő.

Határidő

Az Abtv. 30.§ (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül írásban lehet benyújtani. Az ítéletet részemre 2014. április 9. napján került kézbesítésre, tehát az alkotmányjogi panaszt határidőben benyújtottnak tekintendő.

II. Az alkotmányjogi panasszal érintett jogszabályok

Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

Q cikk

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részleghajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.

XXVIII.cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Tisztességes eljárásához való jog

Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljárás korlátozhatóságával kapcsolatban kifejtette, hogy a „ tisztességes eljárásához való jog” abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye.

A büntetőeljárás szempontjából ezek a tételek a büntető igazságszolgáltatás történeti rendszereinek felhalmozódott tapasztalatán alapulnak. Eszerint az igazság feltárásának az a legmegfelelőbb módja, ha az ítélezésben független és pártatlan bíróság nyilvános tárgyaláson a bizonyítás tekintetében egyenlő jogokkal résztvevő felek aktív közreműködésével lefolytatott eljárás eredményeként, közvetlen észlelés útján szerzett bizonyítékok szabad mérlegelésével állapítja meg a büntető felelősségre vonás eldöntéséhez szükséges tényeket. {14/2004.(V.7.) AB határozat, 20/2005. (V.26.) AB határozat }

A tisztességes eljárásához való jog értelmében a bírósági döntéseknek igazságos tárgyaláson kell születnie. Jelen panasz alapjául szolgáló büntetőeljárásban az elítéltetésem a volt élettársam, egyben vádlom bejelentésén alapult, akihez, mint terhelő tanúhoz közvetlenül, és a védőm útján sem volt lehetőségem kérdéseket intézni, a vallomásaink közötti

ellentmondást nem lehetett feloldani. Maga a bíróság sem tudott közvetlenül meggyőződni a terhelt szavahihetőségéről. Már önmagában az a tény is súlyos kétséget ébreszt a vádlom szavahihetősége iránt, hogy a tanúvallomását követően elérhetetlenné vált, így a bírósági eljárás során sem lehetett közvetlenül meghallgatni. Ebből pedig az következik, hogy sem a nyomozati, sem pedig a bírósági eljárás során nem volt biztosított részemre, hogy a terhemre szóló vallomást tevő tanúhoz én és a védőm kérdéseket intézhessen, és kifogásolhassam a vallomását, megkérdőjelezhessem annak hitelt érdemlőségét. Az eljáró bíróság ennek ellenére, egy tárgyalási napon lefolytatott bizonyítás eredményeként, ■■■■■ vallomására alapítottnan megállapította a bűnösségemet. Ebből pedig az következik, hogy a fentiekben hivatkozott alkotmányos alapjogaimmal az eljárás során nem élhettem, amely következtében annak bizonyítására sem kerülhetett sor, hogy a rám nézve terhelő vallomást, valójában a tanú bosszúvágyából fakadt.

Megítélésem szerint reális esélyem lett volna adott büntetőeljárásban a felmentésre, ha a büntetőeljárás megfelelt volna az Alaptörvény, illetőleg az Egyezmény előírásainak.

A tisztességes eljárás kifejezése általában megköveteli a fegyverek egyenlősége elvének tiszteletben tartását is. A fegyveregyenlőség elvével az Alkotmánybíróság több határozatában foglalkozott. A 6/1998. (III.11.) AB határozat kimondja, hogy a tisztességes eljárásnak „nem nevesített, de általánosan és nem vitatottan elismert eleme a fegyverek egyenlősége, amely a büntetőeljárásban azt biztosítja, hogy a vádnak és védelemnek egyenlő esélye és alkalma legyen arra, hogy a tény-és jog- kérdéseiben véleményt formálhasson és állást foglalhasson”.

Jelen eljárásban csak a nyomozó hatóságnak volt lehetősége arra, hogy a rám nézve terhelő vallomást tevő tanúhoz kérdéseket intézhessen, amely kérdésekre adott válaszokat tartalmazó jegyzőkönyv a bizonyítás anyagává vált. Ezzel szemben ez a jog részünkre nem adat meg, mert közvetlenül nem tudtuk vitatni a tanú szavahihetőségét.

Ha és amennyiben a bíróság a tanú vallomását felolvasás útján teszi a bizonyítás tárgyává, önmagában nem ütközik a büntetőeljárás törvénybe, illetőleg az Egyezménybe, azonban megítélésem szerint nem lenne mellőzhető a személyes meghallgatás, ha a kérdéses tanú kihallgatása az igazság kiderítését szolgálná, és más közvetlen bizonyíték a bűnösség megállapítása vonatkozásában nem áll rendelkezésre. Jelen eljárásban az általam és ■■■■■ tanú meghallgatása elengedhetetlenül szükséges lett volna. A tisztességes eljáráshoz való jog is azt kívánta volna meg, hogy lehetőségem legyen arra, hogy ellenérveket hozzak fel a ■■■■■ érveivel szemben, illetve észrevételeket tehessek az állításaira. Mindezek alapján a tanú meghallgatására tett védői indítvány elutasítása is sérti a tisztességes tárgyaláshoz való jogomat. Az eljáró bíróság e körben megelégedett azzal a korábbi tájékoztatással, hogy nem merültek fel adatok ■■■■■ tartózkodási helyére vonatkozóan, azonban a tárgyalási szakban az esetleges

lakcímének felkutatása érdekében egyáltalán nem történtek intézkedések. Ennek azért tulajdonítok különösen nagy jelentőséget, mivel a nyomozati eljárás és a bírósági eljárás között több mint négy év telt el, és a jelentős időmúlás esélyt adhatott volna a tanú idézhető címének felkutatására.

Az alkotmányjogi panasz támadott ítéletének nemzetközi szerződésbe ütközése

Fontosnak tartom felhívni a figyelmet a támadott határozat Egyezménybe ütközésére az alábbi indokok alapján.

Az Egyezmény 6. cikk Tisztességes eljáráshoz való jog

1. Mindenkinnek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű határidőn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.

3. Minden bűncselekménnyel gyanúsított személynek joga van – legalább – arra, hogy

d) kérdéseket intézhessen a vád tanúihoz.

Az idézett bekezdés azt követeli meg, hogy a terhelt számára biztosított legyen az a lehetőség, hogy a ránézve terhelő tanúhoz közvetlenül vagy védője útján kérdéseket tehessen fel, és e vallomását kétségbe vonhassa, illetőleg azt hivatott biztosítani, hogy a bizonyítási eljárás megfeleljen a közvetlenség követelményének, amely a magyar büntetőeljárásnak is az egyik alapelve. A bíróság döntését csak a tárgyaláson megvizsgált bizonyítási eszközre alapozhatta volna, mivel csak így lett volna módja a terheltnek és védőinek arra, hogy a bizonyítási eszközök hitelt érdemlőségéről érveiket előadhassák és a bírósági állásfoglalást befolyásolhassák.

A bíróság a felolvasott feljelentést és rendőri jelentést csak akkor vehette volna bizonyítékként figyelembe, ha a vádlottaknak illetve képviselőjüknek az eljárás korábbi szakaszában megfelelő lehetőséget biztosított volna a tanú kikérdezésére. Amennyiben ilyen lehetséges nem volt, sérül az Egyezmény 6.cikke.

A Bíróság döntései:

Visser Hollandia elleni ügy (2002. február 14.-én kelt ítélete)

A Bíróság megállapította, hogy megsértették a 6.cikk 1. pontját a 6.cikk 3/d pontjával együttesen, mert a kérelmezők elítélése döntő mértékben rendőrök által szolgáltatott bizonyítékokon alapult, akiknek magatartását a közvetlen kihallgatás alatt nem figyelhették meg.

Vidal versus Belgium ügy (1992. április 22.-én kelt ítélete)

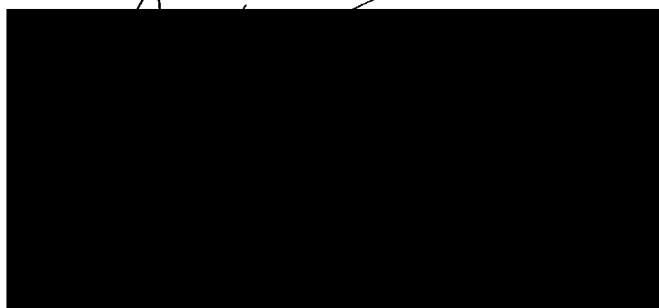
A Bíróság szerint a panaszos által indítványozott tanúk meghallgatásának indokolás nélküli elutasítása sértette az Egyezményt.

Egyéb nyilatkozatok.

Az alkotmányjogi panasz nyilvánosságra hozatalához hozzájárulunk, azzal, hogy kérjük a beadvány anomizálását a terhelt nevére és lakóhelyére vonatkozóan.

Tájékoztatatom az Alkotmánybíróságot, hogy a jelen ügyben felülvizsgálati eljárás, jogorvoslat a törvényesség érdekében, illetőleg perújítás nincs folyamatban.

Szigetszentmiklós, 2014. április 16.

jogi képviselőtében

Melléletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás;
2. Ráckevei Járásbíróság ítélete;
3. Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság ítélete.